

Sygn. akt: III AUa 906/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Lucyna Guderska

Sędziowie: SSA Ewa Naze (spr.)

SSA Maria Padarewska - Hajn

Protokolant: stażysta Przemysław Trębacz

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2013 r. w Łodzi

sprawy **R. Ł.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o emeryturę,

na skutek apelacji R. Ł.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

z dnia 27 marca 2012 r., sygn. akt: VIII U 40/12;

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 906/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 sierpnia 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił R. Ł. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS z uwagi na niespełnienie przez wnioskodawcę kryteriów stażowych.

Od powyższej decyzji wnioskodawca odwołał się w dniu 6 września 2011 roku do Sądu Okręgowego w Łodzi. Wskazał, że nie wnosi o przyznanie mu prawa do emerytury, lecz renty starczej z tytułu niezdolności do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania. Nadto wskazał, że decyzją z dnia 7 lipca 2011 roku organ rentowy odmówił R. Ł. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, a odwołanie wnioskodawcy złożone od wskazanej decyzji, zostało przekazane w dniu 1 września 2011 roku do Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim.

Wyrokiem z dnia 27 marca 2012 roku Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie wnioskodawcy.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło na tle następującego stanu faktycznego. R. Ł. urodził się w dniu (...)roku. Wnioskodawca posiada staż pracy w łącznym wymiarze 13 lat, 8 miesięcy i 20 dni okresów składkowych. Nie posiada żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych.

W dniu 18 czerwca 2011 roku wnioskodawca złożył wniosek o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Decyzją z dnia 7 lipca 2011 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W dniu 7 lipca 2011 roku odwołujący złożył wniosek o przyznanie mu inwalidzkiej renty starczej, motywując to faktem, że w lipcu 2011 roku ukończy 60 lat.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd pierwszej instancji uznał odwołanie R. Ł. za bezzasadne w świetle przepisów art. 184, 24, 27 i 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku Nr 153, poz. 1227 ze zmianami). W pierwszej kolejności Sąd ocenił, jaki zamiar miał wnioskodawca składając wniosek w dniu 7 lipca 2011 roku, w którym posłużył się określeniem renta starcza związana z ukończeniem 60 roku życia, dochodząc do przekonania, że wniosek ubezpieczonego należy potraktować jako wniosek o emeryturę. W ocenie Sądu Okręgowego wnioskodawca nie spełnił przesłanek do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, gdyż nie posiada ogólnego stażu pracy w wymaganym wskazanymi wyżej przepisami wymiarze, jak również nie posiada żadnego stażu pracy w warunkach szczególnych.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł R. Ł. zaskarżając wyrok w całości oraz wnosząc o jego zmianę i przyznanie prawa do spornego świadczenia. W uzasadnieniu wskazał, że rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji jest dla niego krzywdzące, gdyż pozbawia go jakichkolwiek środków do życia. Wobec braku środków finansowych wnioskodawca nie ma możliwości wnoszenia opłat eksploatacyjnych za lokal mieszkalny, co może skutkować pozbawieniem go jedynego mieszkania, jakie posiada.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja R. Ł. nie odnosi skutku, gdyż rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji odpowiada prawu.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych oraz właściwej subsumcji. Sąd Apelacyjny przyjmuje ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji za własne do rozpoznania sprawy na etapie postępowania apelacyjnego.

Okoliczności podnoszone przez skarżącego w piśmie procesowym zawierającym apelację, a dotyczące jego trudnej sytuacji materialnej nie mają żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, która dotyczy prawa do emerytury

w obniżonym wieku emerytalnym w związku z osiągnięciem przez ubezpieczonego 60 roku życia.

Prawidłowo przytoczone przez Sąd pierwszej instancji przepisy art. 24, 29, 32 i 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS, poza innymi wymaganiami, wymagają spełnienia przez ubezpieczonego przesłanki stażu pracy

w wymiarze co najmniej 20 lat. Natomiast R. Ł. legitymuje się ogólnym stażem pracy w wymiarze jedynie 13 lat, 8 miesięcy i 20 dni okresów składkowych, co sam przyznaje w odwołaniu złożonym do Sądu. Tak krótki staż pracy skarżącego nie daje podstaw do przyznania mu prawa do spornego świadczenia w oparciu o wskazane wyżej przepisy. Bez znaczenia jest przy tym okoliczność, że wnioskodawca nie ma środków koniecznych do opłacenia czynszu za mieszkanie, gdyż może wystąpić

o stosowną zapomogę, czy też dodatek mieszkaniowy do właściwego ośrodka pomocy społecznej.

Kierując się wskazaną argumentacją Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c., nie podzielając zarzutów apelacyjnych i nie znajdując podstaw, które należałoby wziąć pod rozwagę z urzędu, oddalił apelację jako bezzasadną.